

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.)
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

orzeka nieważność

wyrażenia "zdrowotnych" w postanowieniu § 1 ust. 1 uchwały Nr XIII/89/2008 Rady Gminy Powidz z dnia 30 kwietnia 2008 r. w sprawie ustalenia stawek opłaty miejscowej oraz zasad i sposobu jej poboru.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tutejszej Izbie w dniu 9 maja 2008r. Rada Gminy Powidz powołując się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8 i art. 40 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 19 pkt. 1 lit. „b” oraz pkt. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 ze zm.) postanowieniem § 1 ust. 1 ustaliła stawki opłaty miejscowej od osób fizycznych przebywających dłużej niż dobę w celach wypoczynkowych, zdrowotnych, szkoleniowych lub turystycznych.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych opłatę miejscową pobiera się od osób fizycznych przebywających dłużej niż dobę w celach turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych. Natomiast zgodnie z art. 17 ust. 1a w/w ustawy od osób fizycznych przebywających dłużej niż dobę w celach zdrowotnych, turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych w miejscowościach znajdujących się na obszarach, którym nadano status uzdrowiska na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych pobiera się opłatę uzdrowiskową. Przedmiotowa uchwała określiła stawki opłaty miejscowej dla miejscowości wyznaczonych uchwałą Nr XII/84/08 Rady Gminy Powidz z dnia 22 lutego 2008 roku w sprawie ustalenia

miejsowości na terenie gminy Powidz, w których pobiera się opłatę miejscową, zatem rozszerzenie opłaty miejscowej o wyraz „zdrowotnych” jest sprzeczne z art. 17 ust. 1 w/w ustawy, bowiem wskazywałoby na opłatę uzdrowską, do poboru której Gmina jest nieuprawniona.

Z uwagi na powyższe stwierdzenie nieważności części uchwały obejmującej wyrażenie „zdrowotnych” jest zasadne.

Ponadto w § 4 na inkasentów Rada wyznaczyła: w hotelach, pensjonatach, domach wypoczynkowych, gospodarstwach agroturystycznych i na polach namiotowych – kierowników lub właścicieli tych jednostek albo upoważnione przez nich osoby, osoby wynajmujące pokoje gościnne w innych miejscach - sołtysa właściwego dla miejsca pobytu. Zgodnie z art. 19 pkt. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych Rada Gminy może zarządzić pobór opłaty miejscowej w drodze inkasa oraz wyznaczyć inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso. Kolegium Izby informuje, że w przypadku, gdy inkasentem jest osoba fizyczna (np. sołtys) Rada winna jednoznacznie wskazać inkasenta, w taki sposób, (z imienia i nazwiska), aby nie było żadnych wątpliwości, co do jego osoby, by nie budziło wątpliwości, na kogo obowiązek inkasenta został nałożony. Stanowisko takie potwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w orzeczeniu z dnia 11.01.2008 roku Sygn. I SA/Sz. 158/06.

Zastępca Prezesa Izby
Grzegorz Wróblewka

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.